

Komisija uzskata, ka šīs veto tiesības ir kapitāla brīvas aprites un brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums. Šie pasākumi ir šķērslis tiešiem ieguldījumiem PT, portfeļa ieguldījumiem un brīvības veikt uzņēmējdarbību īstenošanai.

Minētās valsts īpašās tiesības ir valsts pasākumi, jo īpašās akcijas neizriet no parastās sabiedrību tiesību piemērošanas.

Minētās *golden shares* nav saistītas ar leģitīmiem vispārējo interešu mērķiem un it īpaši ar tiem, uz kuriem atsaucas Portugāles valsts, proti, sabiedrības drošību un sabiedrisko kārtību, kabeļu un vara tīklu uzturēšanu un PT darbību kontinuitāti vairum- un mazumtirdzniecībā, sabiedrisko pakalpojumu koncesijām, telekomunikāciju tirgus regulēšanas modeli un iespējamiem kapitāla tirgus traucējumiem.

Katrā ziņā Portugāles valsts nav ievērojusi samērīguma principu, jo strīdīgie pasākumi nav piemēroti izvērzīto mērķu sasniegšanai un pārsniedz to sasniegšanai nepieciešamo.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Østre Landsret (Dānija) 2008. gada 28. aprīļa rīkojumu — NCC Construction Danmark A/S/Skatteministeriet

(Lieta C-174/08)

(2008/C 171/37)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: NCC Construction Danmark A/S

Atbildētāja: Skatteministeriet

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdziens “*gadījuma rakstura darījumi ar nekustamo īpašumu*” Sestās PVN direktīvas (⁽¹⁾) 19. panta 2. punkta otrajā teikumā ir interpretējams kā tāds, kas attiecas uz būvniecības uzņēmuma darbībām, kam ir piemērojams PVN saistībā ar vēlāku nekustamā īpašuma, ko būvniecības uzņēmums ir uzbūvējis par saviem līdzekļiem, pārdošanu kā darbību, kas ir pilnībā apliekama ar PVN ar mērķi to pārdot tālāk?
- 2) Lai atbildētu uz 1. jautājumu, vai ir nozīme tam, kādā mērā pārdošanas darījumi, aplūkojot tos atsevišķi, ir saistīti ar preču un pakalpojumu, kam piemērojams PVN, izmantošanu?
- 3) Vai ar PVN tiesību neitralitātes principu ir saderīgs tas, ka būvniecības uzņēmumam, kam atbilstoši attiecīgās dalībvalsts

tiesību aktiem — balstoties uz Sestās direktīvas 5. panta 7. punktu un 6. panta 3. punktu — ir pienākums maksāt PVN par saviem iekšējiem pirkumiem saistībā ar ēkas būvniecību par saviem līdzekļiem ar mērķi to pārdot tālāk, ir tikai daļējas tiesības atskaitīt PVN par vispārējiem izdevumiem, kuri radušies būvniecības dēļ, ja vēlāka nekustamā īpašuma pārdošana saskaņā ar dalībvalsts PVN tiesību aktiem ir atbrīvota no PVN, pamatojoties uz Sestās PVN direktīvas 28. panta 3. punkta b) apakšpunktu, lasot kontekstā ar F pielikuma 16. punktu?

(⁽¹⁾) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Dioikitiko Efeteio Thessaloniki (Grieķija) 2008. gada 28. aprīļa rīkojumu — Maria Kastrinaki/Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

(Lieta C-180/08)

(2008/C 171/38)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Dioikitiko Efeteio Thessaloniki

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Maria Kastrinaki

Atbildētāja: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tāda dalībvalsts pilsoņa gadījumā, kurš uzrāda diplomu, uz kuru kā tādu attiecas Direktīva 89/48/EEK, un kuru ir nodarbinājusi publisko tiesību juridiska persona un kurš, saskaņā ar darba līgumu uz nenoteiktu laiku, kas noslēgts atbilstoši privāttiesībām, strādā šajā uzņēmumā dalībvalstī reglamentētā profesijā, kā arī no amata pakāpes un atalgojuma lieluma aspekta ir sasniedzis progresu savā karjerā, izmantojot šo diplomu, kompetentās valsts iestādes ir tiesīgas šīs direktīvas 1., 2., 3. un 4. panta nozīmē, interpretējot tos atbilstoši Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 149. un 150. pantam, liegt šai personai tiesības veikt šādu profesionālo darbību, pamatojoties tikai uz to, ka šīs uzņēmošās

dalībvalsts iestādes nav tiesīgas atzīt akadēmisko līdzvērtību tādām diplomām, kas tika iesniegtas ar mērķi noteikt šādam diplomam atbilstīgu amata kategoriju un atalgojuma līmeni, balstoties tikai uz to, ka minēto diplomu izcelsmes dalībvalsts iestāde izsniedza pēc tādas izglītības iegūšanas, kuras lielākā daļa — saskaņā ar franšīzes līgumu — tika pabeigta uzņemošās dalībvalsts iestādē, kura, neskatoties uz to, ka tā brīvi darbojas uzņemošajā dalībvalstī, nav atzīta par izglītības iestādi atbilstoši tās vispārējiem tiesību noteikumiem?

- 2) Vai kompetentajām iestādēm ir tiesības saskaņā ar Direktīvas 89/48/EEK noteikumiem — kā tie Grieķijas tiesiskajā regulējumā tika transponēti ar Starpministriju lēmumu Nr. A4/4112/247/1992 –, interpretējot to atbilstoši Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 39. panta 1. punktam, 40. panta 1. punktam, 43. pantam, 47. panta 1. punktam, 49. pantam un 55. pantam, liegt dalībvalsts pilsonim, kuru saskaņā ar darba līgumu uz nenoteiktu laiku, kas noslēgts atbilstoši privāttiesībām, nodarbina publisko tiesību juridiska persona un kuram ir piešķirta licence veikt profesionālās darbības saskaņā ar Direktīvas 89/48/EEK noteikumiem — kā tie Grieķijas tiesiskajā regulējumā tika transponēti ar Starpministriju lēmumu Nr. A4/4112/247/1992 –, tam piešķirtajā licencē paredzētās tiesības veikt attiecīgo profesionālo darbību, pamatojoties uz to, ka nav atzīta viņa diploma līdzvērtība?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Dioikitiko Efeteio Thessalonikis (Grieķija) 2008. gada 28. aprīļa rīkojumu — Maria Kastrinaki/Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

(Lieta C-186/08)

(2008/C 171/39)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Maria Kastrinaki

Atbildētāja: Panepistimiako Geniko Nosokomeio Thessalonikis ACHEPA

Prejudiciālie jautājumi

Vai kompetentajām iestādēm ir tiesības saskaņā ar Direktīvas 89/48/EEK noteikumiem — kā tie Grieķijas tiesiskajā regulējumā tika transponēti ar Starpministriju lēmumu Nr. A4/4112/247/

1992 –, interpretējot to atbilstoši Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 39. panta 1. punktam, 40. panta 1. punktam, 43. pantam, 47. panta 1. punktam, 49. pantam un 55. pantam, liegt dalībvalsts pilsonim, kurš ir ieguvis tādu diplomu, uz kuru ir piemērojama Direktīva, un kuru saskaņā ar darba līgumu uz nenoteiktu laiku, kas noslēgts atbilstoši privāttiesībām, nodarbina publisko tiesību juridiska persona un kuram, pirmkārt, izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes ir izsniegušas atļauju izmantot attiecīgo diplomu, un, otrkārt, uzņemošās dalībvalsts kompetentās iestādes ir piešķirušas licenci veikt profesionālo darbību saskaņā ar Direktīvas 89/48/EEK noteikumiem — kā tie Grieķijas tiesiskajā regulējumā tika transponēti ar Starpministriju lēmumu Nr. A4/4112/247/1992 –, turpināt karjeru — skatoties no amata līmeņa un atalgojuma apmēra, proti, attiecīgi ieceļot to par valsts ierēdni, par kuru var kļūt, ja ir iegūta augstākā izglītība, kā rezultātā maksājot tam attiecīgu atalgojumu –, pamatojoties vienīgi uz to, ka nevar atzīt izcelsmes valstī iegūtā diploma akadēmisko līdzvērtību, jo daļa no mācībām — saskaņā ar franšīzes līgumu — tika pabeigtas uzņemošās dalībvalsts privātā mācību iestādē, kura nav atzīta par izglītības iestādi atbilstoši tās vispārējiem tiesību noteikumiem?

Prasība, kas celta 2008. gada 7. maijā — Eiropas Kopienų Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-190/08)

(2008/C 171/40)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Condou-Durande un R. Troosters)

Atbildētājs: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/83/EK (¹) par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu, un jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

— piespriest Nīderlandei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.